

ČTVRTLETNÍK

Charity Ostrava ²
Duben—Červen 2004

AKTUÁLNĚ

Již 10 let pomáháme lidem bez domova a matkám v tísní

Dne 1. června jsme si připomněli 10. výročí otevření dvou našich zařízení, a to Charitního domu sv. Františka – azylového zařízení pro lidi bez domova a Charitního domu sv. Zdislavy – azylového zařízení pro matky v tísní.

Kdo by to byl řekl, že je to již deset let, co tyto dva charitní domy poskytují služby lidem, kteří se ocitnou v těžké životní situaci – zůstanou bez domova. Snad každý z nás bere svůj domov jako samozřejmost, což je přirozené. Jako samozřejmé nám připadá vše, co máme každý den, co je všední a ničím nás nepřekvapí. Hodnotu, jakou je domov, si člověk dokáže snad plně uvědomit až tehdy, když ji ztratí. A netvrdím, že „domov“ je jedinou takovou hodnotou, která je pro nás všední až do doby, kdy o ni přijdeme...

Dovolím si tedy, a myslím, že je to zcela na místě, podě-

kovat touto formou všem těm, kteří se zasloužili o to, aby tato střediska vznikla a sloužila 10 let těm nejpotřebnějším. V duchu těchto díky se také nesly oslavy tohoto významného výročí, které začaly již o den dříve děkovnou mší svatou.

Na druhý den byly dveře obou našich středisek dokořán

otevřené pro všechny ty, kteří měli zájem alespoň trochu poznat jejich činnost.

Díky všem...vedoucím, bývalým i současným zaměstnancům, klientům a všem přátelům a příznivcům, kteří naši práci podporují.

H. Breníková

Salvator Krnov jinak

V Charitním domě Salvator Krnov dochází v současné době k velkým změnám. Na základě schválení Rady Charity Ostrava značně od září letošního roku sloužit svému novému účelu. Budeme v něm provozovat domov pokojného stáří pro osoby se specifickými potřebami. Je proto potřeba provést

drobné stavební úpravy, které můžeme udělat díky účelovému grantu poskytnutému Magistrátem města Ostravy ve výši 3 000 000 Kč a také grantu z Výboru dobré vůle – Nadace Olgy Havlové ve výši 200 000 Kč.

Také se nám podařilo zajistit finanční prostředky na nákup

polohovacích postelí – ve výši 100 000 Kč od Nadace Dagmar a Václava Havlových VIZE 97 a ve výši 120 000 Kč od Nadace Jistota Komerční banky.

Děkujeme za finanční podporu při realizaci nových činností v Charitním domě Salvator Krnov.

M. Monsportová

Kuchyň bude!!

Na základě finančního daru ve výši 740 000 Kč, poskytnutého nadací Renovabis, můžeme zřídit v Charitním domě sv. Václava tolik potřebnou kuchyň, která bude sloužit nejen místním obyvatelům, ale také klientům Charitního domu sv. Alžběty a klientům Charitní ošetrovatelské a pečovatelské služby, jimž obědy dovážíme. Kuchyň bude zajišťovat celodenní stravování pro naše klienty.

Velmi děkujeme a už nyní se těšíme na naše první uvařené jídlo.

M. Monsportová

Setkání dobrovolníků Charity Ostrava

Vše se odehrálo tentokrát v Charitním centru sv. Kláry v Hrabyni dne 6. května. S trochou nadšázky by se dalo říci, že toto setkání se neslo v rytmu „brake dance“. Pochopitelně, že tanec, který se chvílemi odehrává i na hlavě, byl jen součástí programu. Tančila mládež ze Střediska dětí a mládeže Michala Magone z Ostravy-Dubiny.

Jak to bývá na slavnostních setkáních, proběhla zdravotní přednáška, kterou jménem pana ředitele přednesl

P. František Kufa. Pak to důležité – zhodnocení činnosti tohoto tak potřebného hnutí za rok 2003.

Věnovat něco z volného času druhým bude stále aktuální výzvou. Charita svými cílenými programy chce usnadnit realizaci dobré vůle lidem, kteří projeví ochotu pomáhat. Ke konci setkání již zněly klidné rytmy a tóny díky hře na varhánky dobrovolníka pana Viléma Kunyi.

E. Teicherová

Kyslíkový přístroj pro sv. Veroniku

Díky finanční podpoře Nadace Dobré dílo sester sv. Karla Boromejského ve výši 60 000 Kč můžeme zakoupit kyslíkový přístroj pro klienty Charitního domu sv. Veroniky, který usnadní a zmírní dýchací problémy našich obyvatel. Tento finanční dar je již druhým darem této nadace pro klienty Charitního domu sv. Veroniky.

Děkujeme, že pomáháte s námi.

M. Monsportová

Dovolená není povinnost, ale možnost

Konečně jsou tady! Ty vysněné dny dovolené. V představách čas, který příjemně plyne, kdy si odpočinem, nabereme nové síly a s chutí se vrátíme ke svým povinnostem. Rodina bude pěkně pohromadě, užijeme se. Dovolená však uteče jako voda. Než si stačíme zvyknout, jedeme domů.

Nicméně, čas dovolených je tu. Jak si tedy zajistit co nejlepší prožití?

Všichni zúčastnění by měli vyjádřit své přání, jak prožít dovolenou. Domluvíme se, kdo a kolik ze svých nároků sleví. Možná si i domluvíme systém, kolik času jen pro sebe bude každý člen rodiny mít. Nemusí ho využívat, ale věrte, že představa maminky, že po uvaření oběda bude mít dvě hodiny pro sebe, zatímco rodina uklidí, udělá mnoho pro zlepšení její nálady. Stejně tak tatínek, rybář, bude příjemnější po polední u vody. Možná bude ochoten pohlídat děti, zatímco maminka oběhne obchody.

Spolu přece nejsme jen tehdy, jestliže jsme vedle sebe.

Prodloužit čas dovolené můžeme také tak, že se na ni připravujeme. Hovoříme o místě, kam pojedeme, zjistíme si informace. Jedeme-li do ciziny, vypíšeme si nejnnutnější slovíčka.

Zajímá nás, co se v navštěvované oblasti jí a pije. Vaříme-li si, připravíme si jídelníček – opět mohou pomoci děti i partner. Dáme-li jim slovo, budou se cítit jinak, než když jim oznámíme, že budou jít to, co dostanou.

O dovolené neřešíme žádný vážný problém. Je-li opravdu tak závažný, raději na dovolenou

nejedme. Pokud nejde o ohrožení života, pak asi půjde řešení odložit. Pokusme se na svého partnera podívat jinýma očima. Co jsme byli ochotni pro něj kdysi obětovat – chodili jsme na fotbal nebo do divadla, přestože nás to nebavilo. Ochotně jsme

mu naslouchali, i když, upřímně řečeno, neřikal žádné moudrosti. Nešlo by to i teď? Dát mu možnost vyprávět, co by rád, po čem ještě touží. K tomu je čas dovolených vhodný.

Totéž platí pro děti. Nemusíme je honit brzo do postele, můžeme jim i trošku dovolit, co je jindy zakázáno. Je však třeba jim říci, že vybočení z řádu je výjimečné.

Je také dobré přijet z dovolené o něco dříve, než musíme nastoupit do práce. Aklimatizovat se den nebo dva doma, dát si do pořádku věci, pomalu popřemýšlet, co nás v práci čeká. Odpočinout si po náročném cestě domů.

Jak však mají trávit dovolenou lidé, kteří nikam nechtějí nebo nemohou jet? Co si užít doma toho, co jindy nemůžeme – pomalé vstávání, pospání si, procházky, hezkou knížku nebo výlety do okolí. Skoro všude je během hodinky dosažitelné hezké místo v přírodě.

Jak prožijeme dovolenou a zda nám bude ke prospěchu, je tedy jen na nás, vyloučíme-li

přírodní katastrofy a jiné události, které označují cestovní kanceláře jako „změny z důvodu zásahu vyšší moci“.

Pokud nás něco takového nepotkalo, pak jsme prožili hezkou dovolenou. A na závěr: Prožít hezkou dovolenou není povinnost, ale možnost!

Mgr. L. Benedíková

ERGOTERAPIE

v Domově pokojného stáří sv. Václava

Charitní dům sv. Václava v Ostravě-Heřmanicích funguje již šestým rokem. Nyní zde žije 58 seniorů.

Klienti mají možnost využití mimo jiné i ergoterapie neboli léčby prací, kterou zde zastupují dvě hlavní složky, to je rehabilitace a výtvarná dílna.

Rehabilitace v domově je zaměřena zejména na návrvk soběstačnosti, používání cvičení, kondiční cvičení, návrvk chůze a procvičování mozkových funkcí pomocí různých společenských her, luštění křížovek a vzájemné komunikace mezi klienty a zdravotnickým personálem.

Výtvarná dílna má za účel vyplnit volný čas. U některých klientů napomáhají výtvarné činnosti k procvičování jemné i hrubé motoriky. Také si zde mohou vyzkoušet nové výtvarné techniky, kterých je v dnešní době opravdu mnoho. Hotové výrobky slouží převážně k výzdobě interiéru našeho domova, a také jako pozornosti pro klienty jiných městských zařízení při společných akcích.

Od letošního roku rozšiřujeme ergoterapii o práce z oboru zahradnictví, vedené skolenou zahradnicí. Práce budou zaměřeny na pěstování zeleniny, letniček a pokojových rostlin. V těchto dnech probíhají přípravy na přesazování a množení pokojových květin.

U seniorů má ergoterapie velký význam z hlediska psychického i fyzického a doufáme, že povede u našich klientů ke zlepšení celkové kvality jejich života.

I. Dlužořová, L. Zajíčková

Poradna nejen pro ženy

Dne 7. 4. 2004 proběhl ve SOŠ a SOU pro tělesně postiženou mládež v Ostravě-Porubě projekt „Cesta ke zdravému životnímu stylu“, do kterého jsem byla zapojena jako zástupce charitní poradny. Na stanovíšti „Poradna nejen pro ženy“ jsem ve spolupráci s organizátorkou projektu a lektorkou sexuální výchovy, paní Janouřkovou, poskytovala studentům této školy informace z oblasti partnerství a sexuálního života. O tom, jak se tato témata dotýkají běžného života každého z nás, svědčilo množství dotazů nejen ze strany studentek, ale i dospělých zaměstnanců školy a po překonání jistého ostychu i mužské části přítomných.

Mezi nejčastěji diskutovaná témata patřila především oblast hormonální antikoncepce. Přestože se některé dívky rozpovídaly i o vedlejších příznacích, spojených s užíváním pilulek, odmítaly si ve většině případů vědomě přiznat možné riziko dlou-

hodobých následků. Jako náplast pro svědomí jim téměř vždy spolehlivě posloužila věta: „Předepsal to lékař, ten mi nemůže doporučit něco, co by mi ublížilo.“ Odpovědnost je pak v této záležitosti přenechávána pouze lékařovi. Když pak přijdou problémy, je i vina obyčejně svalována na něj. Vlastní podíl na provinění je přítom taktně promlčen.

Ale ruku na srdce, možná by pro mnohé z těchto dívek bylo více přínosnější neřešit otázku, jaký typ hormonální antikoncepce mi ublíží nejméně, ale zamyslet se nad tím, co pro mě sexuální vztah znamená, jakou roli v něm hraji já a jakou partner, a jestli odpovídá mým představám a očekáváním spojených s partnerským vztahem. A jestli by větší investice s partnerem do jiných oblastí našeho vztahu, než je oblast sexuálního spojení, neměla pro mě samotnou větší význam.

K. Pekárková

Nebojme se státních úředníků...

Kdo z nás ještě nikdy nejednal s úředníky na Magistrátu města Ostravy? Věřím, že každý z nás má v tomto směru bohaté zkušenosti... Také zaměstnanci poradny měli možnost poznat práci těchto lidí, ale z jiného úhlu pohledu než je krátký telefonický kontakt. V měsících dubnu a květnu jsme absolvovali několikadenní odbornou stáž na odboru sociálních věcí a zdravotnictví, a to na odděleních sociálně právní ochrany dětí a péče o staré a zdravotně postižené občany. Dny prožité na Magistrátu hodnotíme velice

pozitivně. Mohli jsme se seznámit se systémem příslušného oddělení i celého odboru a rovněž se způsobem sociální práce na úřadech. Navázali jsme kontakty a vyměnili si zkušenosti v jednání s klienty. V neposlední řadě jsme na základě této stáže zjistili, že strach z jednání s těmito úředníky není na místě, všichni byli velice vstřícní a ochotní. A to, že je někdo někdy více strohý v komunikaci? A komu z nás se to občas nestane?

M. Mališová

VĚČNÝ SMĚR z Dubiny...

V pátek 27. 2. 2004 byla v našem Klubu výjimečná akce. Do Střediska dětí a mládeže Michala Magone přišly vystoupit dvě hvězdy severomoravské hip hopové scény – G Money ze seskupení Ye – Den & I a DJ Bussy. G Money je znám z freestylu battlu (volný styl), kde na soutěži Hej Pane Diskžokej 2 získal třetí místo, a s původní kapelou Rýmy Ulice na podzim roku 1997 byl odvyšlán jejich krátký klip v rámci soutěže Hip Hop Boom v ESU. DJ Bussy slaví také velké úspěchy na DJ-ovské scéně. Proto byla pro nás obrovská čest tuto dvojici přivítat právě v našem Klubu.

Jako taneční vstup se představil break dance soubor – Danger breakers & Electric Monsters – kluci z našeho Klubu, kteří se také mají čím chválit. Minulý rok vyhráli 2. a 3. místo na Hlučínském

talentu v taneční soutěži. Akce dopadla výborně, na závěr byla pro všechny poskytnuta možnost seznámit se s „DJ-ovským nádobíčkem“ – (gramofony, desky atd.).

Nadšení po koncertě probudilo i skryté hip hopové citění našich tří kluků, kteří se dali na skládání skladeb. Následně jsme poprosili našeho kamaráda G Moneyho, jestli by si kluky nevzal pod patronát ve svém volném čase. Vymysleli jsme název a začínající kapelka VĚČNÝ SMĚR už tvrdě trénuje, rapuje, skládá a rozvíjí svoje vrozené hip hopové citění v naší Klubové zkušebně. Jak dlouho jim to vydrží????... To ukáže čas a hlavně jejich pevná vůle. Ale naději, že se někdy spatří na plakátech při pořádání velkého koncertu na Moravě, stále mají.

E. Vavříčková

Maminko, vstávej...

...jdeme do herničky. Právě taková věta z dětských úst se několikrát týdně ozývá v nejedné domácnosti na Dubině. A kam se chystají? Do Střediska dětí a mládeže Michala Magone. Právě tam na ně vždy dopoledne od středy do pátku čeká účelově vybavená herna se spoustou hraček a lákadel.

V ní si děti pod dohledem svých maminek a tet společně hrají a skotačí. Nenásilnou formou si zvykají na pobyt v kolektivu, učí se kamarádství a nesobeckosti. Maminky to vítají jako jejich přirozenou přípravu na pobyt v mateřské škole. I ony tráví tato dopoledne příjemně – oprostí se na chvíli od svých každodenních povinností, věnují se plně dětem a přitom si stačí vyměnit řadu nápadů, rad, zkušeností i podělit se o své drobné radosti a starosti.

Snad právě proto jsou společná dopolední setkání oblíbená u stále většího počtu maminek i dětí.

Z. Volfová

V dnešním rozhovoru představujeme paní Marii Tichou, novou vedoucí Charitního domu sv. Alžběty – zařízení pro přechodný pobyt seniorů a osob se zdravotním postižením.

Paní Tichá, můžete se čtenářům Čtvrtletníku krátce představit?

Narodila jsem se před 45 lety v Ostravě. Tam jsem také chodila do ZŠ a vystudovala jsem Střední školu s maturitou. Vyrůstala jsem společně se třemi sourozenci v křesťanské rodině.

ně. Po maturitě jsem pracovala v personální a ekonomické oblasti. Absolvovala jsem také pomaturitní dvouleté specializační studium při zaměstnání se zaměřením na personální práci. Vzdělání jsem si ještě doplnila absolvováním Ošetrovatelského kurzu sv. Zdislavy, který pořádala Charita Ostrava ve spolupráci se SZS v Ostravě-Vítkovicích. Bydlím v Ostravě. Mám jednu dceru a také se již raduji z první vnučky Aničky, které budou letos dva roky.

Jak jste se dostala k charitativní práci?

Odmalička mi byla vštěpována láska k bližnímu, zvláště mou tetou Andělkou Voldánovou, která byla zdravotní sestrou. Ta mi dávala osobní příklad neúnavnou službou druhým, jak v mateřské, tak i v duchovní oblasti. Společně jsme

navštěvovaly starší opuštěné lidi v domech i Domovecích důchodců. Pomáhaly jsme jim při domácí práci, například při úklidu, praní a při obstarávání nákupů. Prostřednictvím své tety, která se léčila v Hrabyni, jsem se seznámila s několika obyvateli na invalidním vozíčku Rehabilitačního areálu v Hrabyni. Od počátku, kdy se začalo v Hrabyni s myšlenkou na vybudování Centra sv. Kláry pro duchovní, kulturní a sociální potřeby osob se zdravotním postižením, se teta velmi obětavě zapojila do propagace této výstavby.

Mimo jiné založila skupinku dárců, kteří pravidelně přispívali na výstavbu centra a ještě přispívají na jeho dostavbu a provoz. Při této práci jsem jí pomáhala. Bohužel, teta se otevření Centra sv. Kláry nedočkala, tři týdny před jeho žehnáním ji Pán povolal na věčnost. Mé přátelství s hrabyňskými obyvateli na invalidním vozíčku trvá dosud.

Jak jste se dostala ke své nynější práci, jak si zvykáte a jak se Vám líbí?

Vždy jsem chtěla mít zaměstnání, kde bych mohla pomáhat potřebným. Doposud jsem tak pracovala jako dobrovolná pracovníce. V únoru letošního roku se mi naskytlá příležitost, aby se můj „koníček“ stal mým povoláním. Přečetla jsem si ve zpravodaji Centra sv. Kláry a v Čtvrtletníku Charity Ostrava vyhlášení výběrového řízení na místo vedoucí Charitního domu sv. Alžběty. Podala jsem přihlášku a v měsíci březnu jsem byla pozvána před pětičlennou výběrovou komisí na ředitelství Charity Ostrava. Řekla jsem si: „Staň se vůle Boží!“ Výběrovou komisí jsem byla vybrána a nastoupila do zaměstnání. V současné době jsem v této funkci krátkou dobu, seznamuji se s prostředím a se spolupracovníky. Doufám, že s pomocí Boží vytvoříme dobrý pracovní kolektiv a naše práce bude prospěšná těm, kteří potřebují naše služby.

Za rozhovor děkuje M. Machálek

Prázdňinová – osudová

Nejste ten... máte bratra a sestru a váš otec... – Ano, ano a vy máte sestru a dva bratry a tatínek stavěl lešení a maminka se pak po jeho smrti na čas přestěhovala.

Tak takhle jsem nedávno začal své cestování. Začalo to být tedy osobní, nejen proto, že jsem cestoval osobním vlakem. A ačkoliv jsem již dál nebyl touto osobou doprovázen, chvíli jsem přemýšlel o její rodině a o tom, jak jsme byli dětmi. Cesta do přestupní stanice pokračovala jako obvykle: Jízdenky, prosím.

– Ano. – Ještě zákaznickou kartu. – Ano, v pořádku.

– V Bohumině vám navazuje rychlík na Prahu.

V Těšíně chvíli stojíme. Jdu se projít na nástupiště. Uspěchaný pán se ptá naší paní průvodčí, jak se pak dostane do Ostravy. Vlak končí v Bohumině. – Navazuje vám rychlík na Prahu. – Dobře. A je odtamtud spoj do Frýdku? – No, to byste měl zbytečnou okliku. Tamhle ten motorák, který zrovna odjíždí, jede do Frýdku. Ale za hodinu pojedou další. Pán měl vlastně dvě

možnosti: dražší okliku přes Ostravu anebo jednodušší a levnější. Počkat v Těšíně na další spoj. Já mám také dvě možnosti: kde přesejdu na rychlík. Zde a nebo v Bohumině. Rozhodl jsem se pokračovat osobním na konečnou. Tam přestoupím.

V Bohumině budu čekat asi čtyřicet minut. To bude akorát na malou desítku. Vlastně toto pivo mi bude aperitivem. Doma mě čeká oběd.

V Bohumině je taková ta správná nádražní restaurace. Správná je zvláště tím, že je zde umístěn amplión, který hostům hlásí příjezdy a odjezdy vlaků. Brzy se také dozvídám, že na posezení budu mít o deset minut více. Skoro hotová idylka. Zpoždění není velké. Já mohu upíjet ještě klidněji. Ovšem, kdyby bylo jen u ampliónu, čekajících cestujících, místních stálce a železničářů, bylo by to milé. Jsou zde ovšem takové mašinky – ne vláčky na hraní, které se pohybují po miniaturním kolejišti. Jsou zde ty mašinky, které barevně blikají a vychází z nich zvláštní zvuk. Takové stroje na lidské sny a fantasmie. A občas k těmto mašinkám přistupují lidé. Vesměs mají divně vypjatou tvář, skoro grimasu. A stroj umí tuto grimasu podržet.

Jednou to však spásonosně zacinkalo. Na chvíli „spaseným“ je člověk, který asi nikdy nebyl suverénním podnikatelem, otcem velikánem, manželem frajerem. Ti sedí opodál u stolu a k mašinkám posílají občas ženu. Ta je asi nyní jejich dobrou vílou, ovšem velmi sešlou.

Zpátky ke spasenému. Frajeři zbystřili. Výherce vychází. Pajdá, tvář má pokřivenou... Je to vlastně mrzák. Rychle jde k hráčům u stolu zhrzených frajerů. A pokládá otázku, která je jakoby

posledním radostným cinknutím mašinky: Co si dáte? A je zde již číšnice a radosti pomáhá – Ne, co si dáte. Na co máte chut? –

Už se to nese. Jedna čocková, dvě svičkové, guláš. A pro všechny pivo a fřtan.

Mrzák se vrací k mašince. Do místnosti vchází zvláštní žena. Kdysi jsem takovou potkal. Bylo to v létě na náměstí v jednom velkoměstě. Dal jsem jí minci a chtěl se s ní vyfotit. Byla ráda a úžasně pózovala. Kolem bylo mnoho holubů a málem nám sedali na ramena. No, romantické. Fotka ale nevyšla a já mám vzpomínku. Ta žena, to byl typ „matrony“. Korpulentní, velká až robustní, tvář zjizvená. Tamta a i ta zde špinavá.

V nádražní restauraci je hned vidět, kdo se o mrzáka stará. Ona. Není ani jeho matkou, ani jeho milenkou, ani jeho sestrou. Stará se. Přivolává jej ke stolu, kam si sedla. Neptá se na výhru. Objedná dvě limonády. Za chvíli řekne: Tak půjdeme.

Přijíždí mi vlak. Také jdu. Ceká mě ještě čtvrt-hodinka mezi cestujícími. Přece jen se posadím do kupé. Jsou zde dva mladí lidé. Jedou dál až do Prahy. Ještě doma mi v uších zní: Tak půjdeme.

k.u.f.a.

BLAHOPŘEJEME

V období dubna až června letošního roku se dožívají významných životních a pracovních výročí tito naši spolupracovníci:

PaeDr. Čislikovský Karol
Bc. Folwarczny Marek
Lantová Eliška
Lomozníková Eliška
Matěj Petr
Petrová Erika
Teda Miroslav

Cvešperová Jindřiška
Mravcová Milena
Olšovská Marta
Šablatura Eduard
Šromová Eva
Schupkégelová Michaela

Do dalších let jim přejeme hodně zdraví, štěstí, pracovních i životních úspěchů a Božího požehnání.

*„Milý človče, přeji ti stejnou odvahu, jakou má jarní slunce,
které přes všechnu bídu tohoto světa vychází den co den.“
Phil Bosmans*

INZERCE

Charita Ostrava hledá možnosti pořízení šesti starších PC pro potřeby Charitní ošetrovatelské a pečovatelské služby zdarma. Vhodné parametry pro PC: Pentium III, 500 MHz, 64 MB RAM, 6 GB HDD.

Kontakt:

Bc. Marek Folwarczny, tel.: 596 787 689, e-mail: marek.f@ostrava.cz

Prosíme, nabídněte zdarma 20 kusů kancelářských židlí s pracovní deskou pro potřeby Dobrovolnického hospicového hnutí Charity Ostrava. Děkujeme.

Kontakt:

*David Tichý, DiS., tel.: 596 134 600, mobil: 728 516 762
e-mail: david.tichy@caritas.cz*

Pro Charitní dům sv. Veroniky – zařízení pro onkologicky nemocné lidi v Paskově – potřebujeme pořídit novou myčku na nádobí. Ta stará nám teče. Prosíme, pomozte!

Kontakt:

*Eliška Lantová, tel.: 558 671 230, mobil: 737 763 102
e-mail: veronika.charita@ostrava.cz*

ČTVRTLETNÍK CHARITY OSTRAVA

Vydává ředitelství Charity Ostrava, Kořenského 17,
703 00 Ostrava pro vlastní potřebu.

Registrace: MK ČR E 14375

Zodpovědná osoba: Helena Breníková

tel: 596 621 094, 596 787 691

e-mail: helena.brenikova@caritas.cz, www.charita.ostrava.cz

náklad 1000 výtisků, neprodejně

LIBREX, spol. s r.o.

www.librex.cz

sponzor Charity Ostrava

SPONZOR
INTERNETU

